

SOSIALURIN

Blaðstjóri:
Vilfríð SørensenÚtgevari:
Føroya JavnaðarflokkurPrenti:
Prentsmiðjan á Høgabreyt

FÆROSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆROSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Eg nýti einans

Marga

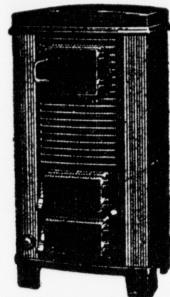
at baka við
steikja við
og til alla matgerðMARGARIN
PALMINMargarinvirkid „Marga“
TØRSHAVN

TELEFON 2577

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Hold fast ved det faste
brændeol - skift til ...HESS-O-MATTO
den ægte danske kachelovndubbeltermoventet
dubbel brændeolbrændes

P.I.

VALDEMAR LUTZEN

400 mans fulla í bardaganum í Venezuela um fotastöðina Puerto Cabelo, og 700 mans eru særdir. Uppreisturin sigst nú at vera kovdur av stjórnarherlönunum.

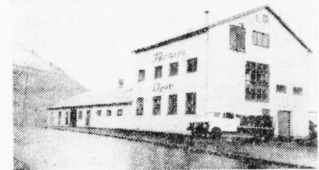
HJARTANS TOKK til 61. íð minnst okkum á hátíðardeginum við telegrammunum og vitjan inn á gólvið. — Heilsan.

Serina og Sakaris.

FØROYA BJØR
Happadráttur

Drigið varð mikudagin 30. mai og vóru hesir vinningar:

Nella L. Hansen, Lørvík
vann ein keldupenn
Elsa Sívartsen, Sethegg, Klakksvík
Johan T. Jóhannesen, Hellurnar
Magnus Danielsen, Vági
Mads Jacobsen, Krotugrov, Klakksvík
vunnu 1 ks. av Føroya Bjør sodavatni.

FØROYA BJØR
KLAKKSVÍK

Vinningar henda mánaða verða:

Kvartalspremia í juli — eitt transistorradio

1. premia — 1 føroysk-donsk orðabók (innbundin)

4 premiur á 1 ks. av Føroya Bjør sodavatni.

Heilsan. — FØROYA BJØR
Klakksvík tlf. 5454.

GALVANISERAÐ HEGN
Galvaniseraðan jarntráð

hava vit aftur nú.

SERA BILIGT

Viggo Dalsgaard
SKÁLAVÍK

41

tá livið. — »Og hann, stakkalinn,« hon tekur niður á knæið á blaðstjóranum, »hann hevur fosturlandið at stríðast við, so hann kann ikki leggja stórt til húsið. Fólk er ikki heldur mý, sum tað var fyrr. Nú krevja tey altíð stórtíðindi í blaðnum. Men tað er, sum eg eri von at siga: hvadani skulu stórtíðindini koma, tá ið einki hendir nakrantíð? Fyrr var eisini so fitt at fáa fyrri stifting. Men eg veit líka, nú eru øll so stórbær, at tey skoyta ikki um eitt stíftað ílat í húsinum. Kemur sprunga á, so burtur við tí. Sama við rituvingjum. Fáur tímir at taka teir til holdar longur.

»Tít áttu at roynt eitt hvørt nýtt við hadilsskapi,« halda húðaskógvamenninir.

Hjúnini læa hvort upp á annað: »Ja, tað er nú tíðum stríð um hetta her í húsinum,« sigur konan. »Eg vil hava hann at gera okkurt sovord. Men hann heldur seg ikki hava tíð til tað fyrri blaðnum. Ikki veit eg. Eitt sindur má hugsast um útkomuna eisini. Soleiðis eri eg sinnað.«

»Tað er at okja háðaratalið á blaðnum. So arbeiði eg ikki lónarleysur,« heldur harra Punthavn.

»Hatta hevur tú sagt heili tjúgu ár nú á lálhagunadag, hvor ið livir,« fer hon innimillum.

»Ja, ja, eg havi nú ikki arbeiði heilt lónarlest heldur,« ilskast blaðstjórinn og roðmar í andliti.

Konan blásti og fór aftur í køkin.

Harra Punthavn reisir seg og setir hógvuna á hovdið: »Eg leypí omam til ungmannafelagsformannin, at siga við hann um fundin. Tít verða kanska stíandi her, til eg komi aftur.«

Ja, teir skulu bíða. Seia seg á beinkin í butikkinj á roykja, stumpa hvør undir annan og læa: »Nú fáa vit eitt kvøð burtur úr tí.«

Ungmannafelagsformaðurin hevði ongan hug til at hava fund, segði hann, visti einki um hetta við Tormanni.

42

Um enn hann ikki hevði lisið Bergmáli? spyr blaðstjórinn og stúrsar við.

Jú, tað hevði hann. Men — — —

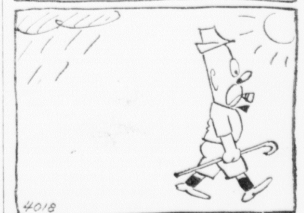
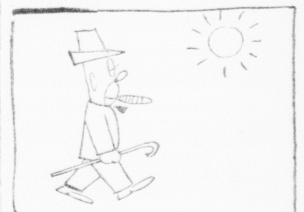
Ja, hvat men, ið var her? Hevði hann lisið blaðið, visti hann alt: »Ella heldur tú meg bera lygnsmansboð?«

Nei, um enn ikki tað reitiliga. :So vildi hann heldur bíða, so hann fekk at vita, hvat ið hin parturin segði eisini.

Blaðstjórinn risnar í hvorjarn: »Tað harmar meg, ungi maður, at tú er ikki heilur í hesum máli. Havi altíð hildið teg verð málum teir, sum standa stinnir undir flaggi okkara. Enn meira harmuligt er tað, at tað er ungmannafelagsformaðurin, ið tekur hesa járkavligu støðu. Ein ungmannafelagsformaður eigur at vera fullur av heilagum eldi. Men,« hann tekur niður á øksli á honum, »enn haldi eg kortini, at hetta er ikki títt álvara. — Kenna sakina frá báðum síðum, sigur tú. Nei, tað skal tú ikki, hon skal bert kennast frá tí føroysku síðuni, fosturlandssíðuni. Hin síðan er rangan. Hana sær bert tann háli, evikjarin, ið torir ikki at taka støðu sum frelsur maður. Lít á míni orð! Eg eri eðri í gotuni enn tú, gránaður í frelsisstríðum. Hugsu teg væl um, og gev mær greitt svar: Vil tú roymast sum rættur føroyingur og lýsa til mótmælisfund, ella vil tú ikki?« Harra Punthavn tigur, boyggir seg framyvir og starir inn í eygum á honum.

Nei, ungmannafelagsformaðurin víði ikki lýsa til fund. Hevði altíð verið ímóti, at ungmannafelagið blakaði seg í kneppið á einum pólitiskum flokki. Tað vóru onnur mál, ið høvdu meira at týða fyrri ungdómni enn hetta buldríð og brakíð, sum nú var um at gera av við tjóðskaparráðslu. Lærarskúla-tjórinn hevði gjøgnum árin gjørt eitt stórt og trútt arbeiði í ungmannafelagnum. — »Eg fari ikki at leypa á hann bert eftir einari hlissini grein í Bergmáli,« sigur ungmannafelagsformaðurin.

ADAMSON

Vár-búni.